

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.01.1981, sp. zn. 11 Tz 70/80, ECLI:CZ:NS:1981:11.TZ.70.1980.1

Číslo: 31/1981

Právní věta: K naplnění znaků přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech je třeba, aby pachatel řídil motorové vozidlo v době, kdy rozhodnutí, jímž mu byla tato činnost zakázána, je pravomocné a vykonatelné. Jednání záležející v řízení motorového vozidla v době, kdy pachateli bylo odňato řidičské oprávnění rozhodnutím dopravního inspektorátu Veřejné bezpečnosti podle § 14 odst. 2 vyhl. č. 87/1964 Sb., nelze nikdy posoudit jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., protože odnětí řidičského oprávnění podle citované vyhlášky není trestem.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.01.1981

Spisová značka: 11 Tz 70/80

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 171 150/1969 Sb. § 7 písm. b 87/1964 Sb. § 14 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31/1981 sb. rozh.

K naplnění znaků přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech je třeba, aby pachatel řídil motorové vozidlo v době, kdy rozhodnutí, jímž mu byla tato činnost zakázána, je pravomocné a vykonatelné.

Jednání záležející v řízení motorového vozidla v době, kdy pachateli bylo odňato řidičské oprávnění rozhodnutím dopravního inspektorátu Veřejné bezpečnosti podle § 14 odst. 2 vyhl. č. 87/1964 Sb., nelze nikdy posoudit jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., protože odnětí řidičského oprávnění podle citované vyhlášky není trestem.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 6. 1. 1981 sp. zn. [11 Tz 70/80](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. ledna 1980 sp. zn. 5 T 247/79 ve spojení s

usnesením městského soudu v Praze ze dne 26. března 1980 sp. zn. 8 To 149/80 a obvodnímu soudu pro Prahu 2 přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Obžalobou obvodního prokurátora dopravní prokuratury pro území hlavního města Prahy byl obviněný M. W. stíhán proto, že dne 14. 10. 1979 ve 13.15 hod. v Praze 1 na křižovatce Národní třídy s ulicí Karoliny Světlé řídil osobní automobil zn. Renault T1 nedovolenou rychlostí, přejel podélnou čáru a na křižovatce předjížděl vlevo doleva odbočující vozidla, čímž se stalo, že své vozidlo uvedl do smyku, který nezvládl a vjel na protilehlý chodník, kde zachytil chodce R. M., který při nehodě utrpěl zlomeninu levého zápěstí a otevřenou zlomeninu pravého bérce s pracovní neschopností šesti měsíců. Ve stejné době a tamtéž řídil osobní automobil přesto, že tato činnost mu byla rozhodnutím obvodní správy SNB DI Praha 9 sp. zn. VB 2498/DI-78 zakázána. Tím měl spáchat trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb.

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. 1. 1980 sp. zn. 5 T 247/79 byl obviněný M. W. uznán vinným trestnými činy ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a odsouzen podle § 224 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dva a půl roku se zařazením do druhé nápravně výchovné skupiny [§ 39a odst. 2 písm. b) tr. zák.]. Dále mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti let.

Trestné činy podle rozsudku spáchal jednáním popsáním v obžalobě a dále tím, že řídil zmíněný automobil běžně v roce 1979, zejména od léta 1979 přesto, že mu byla tato činnost zakázána rozhodnutím DI Obvodní správy SNB v Praze 9 ze dne 8. 2. 1979 a dále rozhodnutím DI Obvodní správy SNB Praha 1 ze dne 26. 2. 1979. Řízení motorového vozidla dne 14. 10. 1979 je součástí tohoto pokračujícího skutku.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný včas odvolání.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 3. 1980 sp. zn. 8 To 149/80 zamítl toto odvolání podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné.

Proti tomuto usnesení městského soudu podal generální prokurátor ČSR ve prospěch obviněného M. W. stížnost pro porušení zákona. Uvedl v ní, že postup obvodního soudu je vadný v tom, že nedodržel ustanovení § 190 odst. 2 tr. ř., resp. i § 225 odst. 2 tr. ř., když neupozornil obviněného, že skutek, který byl v obžalobě právně posouzen jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., hodlá posoudit jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Dále spatřuje pochybení městského soudu v tom, že nepostupoval důsledně podle § 254 odst. 1 tr. ř., když zmíněné pochybení soudu neodstranil. Posléze měl též odvolací soud zjistit, že ve věci došlo k porušení zákona v ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., neboť citované ustanovení lze použít jen tehdy, jestliže pachatel závažným jednáním maří účel trestu, který však obviněnému předtím uložen nebyl.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předchází, a shledal, že zákon byl porušen.

Obviněný byl obžalobou stíhán pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., který měl spáchat tím, že řídil motorové vozidlo, ačkoliv mu byla tato činnost zakázána rozhodnutím DI Obvodní správy SNB v Praze 9.

Obvodní soud v rozsudku uvedl, že bylo vydáno v tomto směru takové rozhodnutí též DI Obvodní správy SNB v Praze 1 a takovéto jednání obviněného kvalifikoval jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., když, jak uvedl, zjistil, že motorové vozidlo řídil ve více případech.

S tímto právním posouzením skutku obviněného se městský soud plně ztotožnil a dodal, že odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu spolehlivosti je v každém případě druhem trestu, dokonce přísnějším, než jaký může uložit soud, neboť trvá do té doby, dokud potrestaná osoba neprokáže opak, přičemž rozdíl mezi trestným činem a přečinem nutno v tomto případě spatřovat v rozsahu a závažnosti jednání.

Z obsahu spisu je patrné, že ve spise jsou pouze zprávy o tom, že dne 8. 2. 1979 vydal DI Praha 9 pod č. j. VB-14/DI-79 rozhodnutí o dopravním přestupku a o odnětí řidičského průkazu pro ztrátu spolehlivosti a že stejné rozhodnutí bylo vydáno dne 26. 2. 1979 DI Praha 1 pod č. j. VB-3416/DI-79.

Pro posouzení, zda se obviněný dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., to však nestačí.

K tomu, aby obviněný mohl být tímto přečinem uznán vinným, je třeba, aby soud měl k dispozici nejen zprávu, ale rozhodnutí, z něhož by zjistil, že u obviněného došlo k odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu spolehlivosti k řízení motorových vozidel podle § 14 odst. 2 vyhlášky č. 87/1964 Sb. a že toto rozhodnutí je vykonatelné, protože je pravomocné.

Nicméně, i kdyby bylo prokázáno, že obviněný se dopustil jednání odporujícího takovému rozhodnutí, tj. že řídil motorové vozidlo, ačkoliv mu bylo pravomocně odňato řidičské oprávnění pro ztrátu spolehlivosti k řízení motorových vozidel, nelze takovéto jednání posoudit jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Trestný činem podle § 3 odst. 1 tr. zák. je pro společnost nebezpečný čin, jehož znaky jsou uvedeny v trestním zákoně. Formální znaky uvedené v trestním zákoně vymezují tedy trestný čin. Není proto trestným činem čin, který je sice nebezpečný pro společnost, ale nespadá pod znaky některého ustanovení trestního zákona.

Trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. spáchá ten, kdo „se dopustí závažného jednání, aby zmařil účel vazby nebo trestu“.

Formálním znakem tohoto trestného činu je tedy maření účelu vazby nebo trestu; ani vazba ani trest však obviněnému nebyl uložen.